

Dovolená jako z pohádky

Každý z vás vyráží každoročně někam na dovolenou. Někdo i několikrát do roka. Ale pokud máte dítě s nějakým handicapem či omezením v praktickém životě, už je to s tou dovolenou horší. A i když se vám podaří nějaké to místo ke správnému dovolování najít, stejně neustále narážíte na nějaké maličkosti, které vzhledem k omezení vašeho dítěte, tu dovolenou komplikují.

Ale já si letos užila dovolenou s velkým D. Přihlásila jsem se s naší Martinkou na rekondiční pobyt s Motýlkem (www.motylek.org), kam ve školním roce docházíme na různé volnočasové aktivity a terapie. Nevěděla jsem, co nás čeká a přiznám se, že jsem byla hodně zvědavá.

První, co nás s Martinkou zarazilo, byl úkol: vytvořit si masku na téma „hmyz“. Já výtvarně zaostala tak na 3-leté úrovni a má pubertální dcera neochotná zvláště o prázdninách cokoli vytvářet – kombinace již předem stvořená k nezdaru celého výtvaru. Ale myslím, že jsme si poradily docela šalamounsky – masku jsme prostě nakreslily na tričko a vytvořily čmeldu jako malinu:o).

Ve Zbraslavicích se nás sešlo 9 rodin a 4 zaměstnanci Motýlku – dohromady 39 lidíček. Hned na úvod byly děti „hmyzí poštou“ uvedeny do hry, která nás provázela po celý pobyt. Každý den přišel dopis a v něm nějaký úkol – rukodělný (výroba triček, lampiónů, šnečků), naučný (hledání obrázků hmyzu v lese) atd. Za splnění úkolu získávaly děti lupeny. Program pro děti opravdu neměl chybu.

Mě však zaujalo to, že bylo dobře postaráno nejen o děti, ale i o nás rodiče – hlavně o maminky.

Každá z nás absolvovala masáž a společnou hodinu relaxace. Také nabídka odpoledního hlídání dětí byla přímo úžasná. Nestává se nám totiž tak často, abychom najednou měli my rodiče volný čas jenom pro sebe.

Jeden den jsme všichni společně vyrazili na výlet do Kutné Hory. A kdo se chtěl vydat na prohlídku kutnohorského podzemí, mohl využít nabídku hlídání dětí (prohlídka byla fyzicky náročná, tudíž pro některé naše děti nedostupná).

V rámci programu nechyběl ani společný táborák, noční lampiónový průvod světlušek, muzikoterapie, koupání, rozcvičky (děti měly na rozdíl od rodičů téměř 100% účast:o), olympiáda atd. . A už tu byl poslední den – jarmark, na kterém děti mohly utratit získané lupeny ze soutěží a úkolů, luční slavnost s veřejnou produkcí mazurky, kterou děti po celou dobu pobytu pilně nacvičovaly, a závěrečný oheň.

V čem byla ta moje letošní dovolená jiná? Konečně jsem si ji OPRAVDU UŽILA. Bylo totiž dobře postaráno nejen o moje dítě, ale také o mě:o)))

Abyste si mohli udělat obrázek i z té druhé strany, vyzpovídala jsem zaměstnankyni Motýlku, moji kamarádku Hanku Verflvou.

Proč začal Motýlek připravovat kromě volnočasových aktivit během školního roku i rekondiční pobyty? Komu jsou určeny?

Stejně jako mnoho jiných aktivit v Motýlku vznikl i rekondiční pobyt na přání rodičů, kteří k nám s dětmi docházejí. Letos jsme jeli již potřetí v létě, dva rekondiční pobyty se konaly i v zimě. Důvodů k jejich pořádání je mnoho - na pobytu mohou být rodiny spolu za přijatelný peníz, děti mají připravený program, který je přizpůsobený jejich potřebám, rodiče mohou střídavě využívat i hlídání dětí (respitní péči), kterou po celoročním záprahu tolik potřebují. Výhodou je, že se rodiny již z Motýlku znají, upevňují se tu přátelství nejen mezi dospělými, ale i mezi dětmi. Každoroční velký zájem o pobyt je pro nás ujištěním, že má smysl.

Co bývá náplní jednotlivých pobytů? Jaký program a služby poskytujete rodinám v rámci pobytu?

Program připravuje speciální pedagožka, která děti a jejich možnosti dopředu zná. Žádná část programu není povinná, ale vysoká účast na něm nás samozřejmě těší. Jde o formu celotáborové hry, založené na pohádce. Loni děti cestovaly s Maxipsem Fíkem, letos jsme pomáhali všem možným broučkům, včele s Ferdou Mravencem, plnit různé úkoly.

Namátkou hledání ztracených teček marnivé Berušky během procházky po okolí, hledání "květů" - barevných misek na louce, ze kterých děti pomocí brčka přenášely velké korále do svých zásobníčků, putování se zavazanýma očima po síti velké pavoučice (provazu nataženém do labyrintu mezi stromy), barevné zdobení triček pro motýlky, vyrábění papírových lampiónů pro broučky, barevných šnečků pro Ferdu a mnoho dalšího. Za vše děti dostávaly lupeny, které byly největší motivací. Kvůli nim dokonce děti ochotně vstávaly i na rozcvičku, méně nadšeně už jejich rodiče. Den po dni jsme se tak přibližovali k závěrečnému Plesu broučků, kde si na jarmarku za lupeny mohly nakoupit podle své libosti....

Pro rodiče jsme letos připravili odpolední řízenou relaxaci s lektorkou a po celý týden masáže, které prováděla zkušená fyzioterapeutka - ředitelka Motýlku PhDr. Hana Urbanová. Maminky, které denně mnohokrát zvedají své někdy téměř třicetkilové buclíky takovou úlevu opravdu ocenily.

Jak získáváte finanční zdroje na úhradu pobytu - vzhledem k přijemně nízké ceně pro rodiny?

Finanční prostředky získáváme usilovně po celý rok - formou veřejné sbírky, jejímž účelem je získání financí na rekondiční aktivity a pomůcky. Dalším zdrojem jsou dotace od státních institucí, o které vytrvale usilujeme. Letošní pobyt nám pomohly hradit zejména dotace od Městské části Prahy 14 a dar od nadačního fondu Nadace třetího tisíciletí. Jsme si vědomi toho, že rekondiční pobyt potřebují nejvíce ty rodiny, pro které je každá stokoruna důležitá. Proto se snažíme vybírat místa, která jsou hezká, ale cenově přijatelná a pomocí dotací cenu co nejvíce snížit.

Jaké jsou ohlasy ze strany rodičů? Sama jsem letos vyplňovala dotazník:o)

Ohlasy ze strany rodičů čteme vždy nedočkavě a pečlivě - jsou pro nás inspirací, a taky povzbuzením. Rodiče shodně oceňují přátelskou a pozitivní atmosféru na pobytu, možnost hlídání dětí, zajímavý program a možnost navázat pevnější vztahy mezi rodinami navzájem.

Většinu dětí znáte už z různých aktivit během roku. Pak je poznáte v relativně uvolněnějším prostředí. Pomůže vám to při následné práci s nimi?

To, že poznám děti v jejich rodinném prostředí a můžu být s nimi od rána do večera pro mě znamená daleko více než přečtení všech jejich individuálních plánů i s hodnocením dohromady. Byla jsem na rekondičním pobytu za Motýlek poprvé (pracuji zde teprve rok) a vidím, že společně strávený týden se nedá ničím nahradit. Na pobytu můžu lépe vidět, co všechno děti dokážou, jak se jim rodiče věnují, co nejvíce potřebují. I když se s rodiči v Motýlku vídám i během roku, na dece u rybníka nebo po večerech se nám povídá líp. No a takové vzájemné hecování při večerním volejbalu taky zbourá leccjaké společenské bariéry...

Něco na závěr, co chceš sdělit světu:o)

Na závěr? Jedním z největších bonusů pro mě bylo strávit týden s výjimečnými lidmi, kteří se navzdory všem "doporučením" rozhodli pečovat o dítě s postižením. Ta bezmezná důvěra jejich dětí v dospělé kolem sebe a silné pouto k jejich rodičům a sourozencům mě

utvrdilo v tom, že tyto děti opravdu patří domů, ne do ústavů. Jen je potřeba, aby těmto rodinám naše společnost co nejvíce pomohla...

BJ